

Bibliskas evaņģelizācijas pamati

Mārtiņš Zeltiņš | www.cilvekuzvejnieki.lv

Vai esi aizdomājies kāpēc tik daudz cilvēku, kuri ir lūguši tā saukto "grēcinieku lūgšanu" atkrīt no Dieva? Bieži cilvēkiem tiek apsoltā labklājība šajā dzīvē, ja vien viņi pamēģinās Jēzu. Vai mēs varam atrast pamatojumu šāda veida evaņģelizācijai Bībelē un kā Jēzus un viņa mācekļi sludināja Evaņģēliju? Mēs to saucam par "Elles lielāko noslēpumu", jo laiku gaitā draudze ir nedaudz novirzījusies no tā ko mēs lasām Svētajos Rakstos.

Psalmos 19:7 ir teikts „Tā Kunga likumi ir pilnīgi un atgriež (jeb atspirdzina) dvēseli.”. Ilustrējot Dieva bauslības darbību, ieskatīsimies mazliet civillikumā. Iedomājies, ka es tev saku: „Man tev ir labas ziņas: kāds tavā vietā tikko ir samaksājis 500 eiro soda naudu.” Tava reakcija droši vien būtu: „Par ko tu runā? Tās nav nekādas labas ziņas: tur nav nekāda jēga. Man nebija jāmaksā nekādi 500 eiro soda naudā.” Manas labās ziņas nebūtu labas ziņas priekš tevis: es vienkārši izklausītos muļķīgi. Vēl vairāk, manas runas tev būtu apvainojošas, jo es tev saku, ka tu esi pārkāpis likumu, kad tu domā, ka neesi vis. Tomēr, ja es to pasniegtu šādā veidā, tas izklausītos saturīgāk: „Ceļā radars konstatēja tavu braukšanas ātrumu 90 kilometri stundā pilsētas daļā, kur mēdz pastaigāties akli cilvēki. Tur desmit ceļa zīmes skaidri norādīja, ka maksimālais atļautais braukšanas ātrums ir 20 kilometri stundā, bet tu izbrauci cauri ar ātrumu 90 kilometri stundā. Tava rīcība bija ārkārtīgi bīstama, un tev jāmaksā 500 eiro sods. Teju viss jau būtu noticis pēc likuma, kad kāds, ko tu pat nepazīsti, iestājās par tevi un samaksāja tavā vietā. Tev ir ļoti veicies.” Vai tu redzi, ka pasakot, ko tieši tu esi izdarījis nepareizi vispirms, piedod labajām ziņām jēgu. Ja es tev skaidri nepastāstu un nenorādu, ka tu esi pārkāpis likumu, tad labās ziņas izklausīsies muļķīgi, tās tevi apvainos. Bet ja tu saproti, ka esi pārkāpis likumu, tad labās ziņas kļūst patiesi labas ziņas.

Tāpat ja es vērsos pie grēcinieka, kam nav nožēlas un saku: „Jēzus Kristus nomira pie krusta par taviem grēkiem”, tas izklausīsies muļķīgi un viņu apvainos. Muļķīgi tāpēc, ka tam īsti nebūs jēgas. Bībelē teikts: „Jo vēsts par krustu ir ģeķība tiem, kas pazūd” (1. Kor. 1:18). Tas viņu apvainos, jo es viņam saku, ka viņš ir grēcinieks, bet viņš pats sevi par tādu neuzskata vai arī uzskata, ka viņš nemaz tik sliktāki par viņu. Bet ja es cenšos iet Jēzus pēdās, tad to var pateikt daudz sakarīgāk. Ja es veltu laiku, lai atvērtu Dieva likumu, desmit baušļus, un parādu grēciniekam, ko tieši viņš ir izdarījis nepareizi, ka viņš ir apvainojis Dievu, pārkāpdams Viņa likumu, un kad cilvēks tiek, kā teikts Jēkaba vēstulē, pēc bauslības pārliecināts, ka viņš ir pārkāpējs (Jēkaba 2:9), tad labās ziņas par samaksu vairs neizklausīsies muļķīgi, tās neapvainos, tās būs, Dieva spēks par pestīšanu” (Rom. 1:16).

Paturot prātā šīs nedaudzās domas, paskatīsimies vēstulē Romiešiem. Paskatīsimies, kā darbojas Dieva likums cilvēkiem. Romiešiem 3:19 ir teikts: „Bet mēs zinām, ka viss bauslībā teiktais teikts tiem, kas stāv zem bauslības; tā visiem aizdarīta mute, un visa pasaule vainīga Dieva priekšā.” Viena no Dieva bauslības funkcijām ir aizdarīt muti. Panākt, lai grēcinieki pārstāj attaisnoties un sacīt: „Ir milzums cilvēku, kas ir daudz sliktāki par mani. Es neesmu sliktāks cilvēks.” Nē, bauslība aizdara muti, lai beidzas taisnošanās, un no bauslības mēs zinām, ka visa pasaule, ne tikai jūdi, bet visa pasaule ir vainīga Dieva priekšā. Romiešiem 3:20: ”Jo ar bauslības darbiem neviens cilvēks nevar kļūt taisnots Viņa priekšā. Jo bauslība dod – grēka atziņu.” Dieva likums mums saka, kas ir grēks. 1. Jāņa 3:4 ir teikts: „Grēks ir netaisnība.” Romiešiem 7:7: „Kas nu no tā izriet? Vai pati bauslība ir grēks? Nekādā ziņā ne! Bet to gan varu teikt: es nebūtu pazinis grēka, ja nebūtu bijis bauslības.” Pāvils saka: „Es nezināju, kas ir grēks, līdz man bauslība to nepateica.” Galatiešiem 3:24: „Tā tad bauslība līdz Kristus ir bijusi mūsu audzinātāja, lai mēs ticībā kļūtu taisnoti.” Dieva likums darbojas kā audzinātājs jeb ceļvedis, kas ved mūs pie Jēzus, lai mēs varētu tikt taisnoti caur Viņa asinīm. Bauslība pati mums nepalīdz, tā mūs atstāj bezpalīdzībā. Tā mūs neattaisno, tā norāda uz mūsu vainu svēta Dieva priekšā. Tā mūs neizglāb, tā mūs aizved pie Glābēja.

Bībelē teikts, ka dievbijība ir visas gudrības sākums. (Salamana Pamācības 9:10). Mēs zinām, ka tas ir Svētais Gars, kurš mums dod dzīvību, jo ko bauslība nespēja, nevarīga būdama mūsu miesas dēļ, to ir darījis Dievs, sūtīdams Savu paša Dēlu (Romiešiem 8:3). Taču arī bauslībai ir sava loma, tā mums dod grēka atziņu, aizdarīdama visiem muti, lai beidzas paštaisnība. Mūsdienu evaņģelizācijas traģēdija ir tā, ka tā atmetusi bauslību ar visām tās spējām, tāpēc modernajai evaņģelizācijai nācās atrast citu iemeslu, pateicoties kuram grēcinieki atsauktos evaņģēlijam. Veids, kā modernā evaņģelizācija izvēlēlas piesaistīt grēciniekus, ir ar „dzīves uzlabošanu”. Evaņģēlijs ir kļuvis par „Jēzus Kristus dos tev mieru, prieku, mīlestību, papildījumu un mūžīgu laimi.” Lai sniegtu tev vairāk izpratnes par šīs populārās mācības nebībelisko raksturu, es gribētu, lai tu uzmanīgi paklausies sekojošo ilustrāciju.

Lidmašīnā sēž divi cilvēki. Pirmajam iedod izpletņi un iesaka viņam to uzvilkt, jo tas uzlabos viņa lidojumu. Sākumā viņš ir noskaņots mazliet skeptiski, jo viņam nav skaidrs, kā izpletņa uzvilšana varētu padarīt viņa lidojumu labāku. Pēc laiciņa viņš izlemj pamēģināt, vai teiktais ir patiesība. Kad viņš to uzvilcis, viņš sajūt, cik izpletņi smags uz pleciem, un viņam ir grūti nosēdēt taisni. Tomēr viņš mierina sevi ar domu, ka izpletņi uzlabos viņa lidojumu. Un viņš izlemj mazliet vēl nogaidīt. Gaidot viņš ievēro, ka citi pasažieri par viņu smejas, jo viņš lidmašīnā ir uzvilcis izpletņi. Viņš sāk izjust pazemojumu. Kad cilvēki sāk uz viņu rādīt ar pirkstiem un smieties, viņš to vairs nevar izturēt, viņš attaisna izpletņi un nomet to uz grīdas. Vilšanās un rūgtums pilda viņa sirdi, jo pēc viņa saprašanas viņam tika klaji melots. Otram cilvēkam iedod izpletņi, bet viņam saka, tā lūk. Viņam to liek uzvilkt, jo kādā brīdī viņam nāksies lēkt no lidmašīnas no 10 kilometru augstuma. Viņš ir pateicīgs un uzvelk izpletņi, viņš pat neievēro, cik tas ir

smags, ne arī to, ka viņš vairs nevar taisni nosēdēt. Viņš domā par to, kas varētu notikt, ja viņam būtu jāizlec bez izpletņa.

Tagad analizēsim katra pasažiera rīcības motīvu un iznākumu. Pirmā pasažiera motīvs, kad viņš uzvilka izpletni, nepārprotami bija uzlabot savu lidojumu. Viņa rīcības rezultāts bija pazemojums no citu pasažieru puses, viņš bija vīlies un juta rūgtumu pret tiem, kas viņam šo izpletni iedeва. Vadoties pēc viņa pieredzes, būs vajadzīgs ilgs laiks, lai kāds viņu atkal uz kaut ko tādu pierunātu. Otrs cilvēks izpletni uzvilka, lai izvairītos no tuvojošos kritiena. Pateicoties tam, ka viņš zināja, kas ar viņu notiktu bez izpletņa, viņam sirdī bija dziļš prieks un miers, un apziņa, ka viņš ir glābts no drošas nāves. Šīs zināšanas sniedz viņam spēju panest citu pasažieru nīrgāšanos. Viņš no sirds jūt pateicību pret tiem, kas viņam iedeва izpletni.

Tagad ieklausies, ko saka mūsdienu evaņģēlijs: „Uzvelc sev plecos Kungu Jēzu Kristu. Viņš tev dos mīlestību, prieku, mieru, piepildījumu un pastāvīgu laimi.”. Citiem vārdiem sakot: „Jēzus Kristus uzlabos tavu lidojumu.”. Grēcinieka reakcija uz to – lai pamēģinātu, viņš uzvelk plecos Pestītāju, lai redzētu, vai teiktais ir patiess. Un ko viņš saņem? Apsolītos kārdinājumus, pārbaudījumus un vajāšanas. Citi cilvēki par viņu smejas. Un ko viņš dara? Viņš novelk Jēzu Kristu, jo Viņa vārda dēļ cilvēki viņu ir apvainojuši (Marka 4:17), viņš ir vīlies un sarūgtināts, un diezgan pamatoti. Viņam tika apsolīts miers, prieks, mīlestība, piepildījums un pastāvīga laime, bet viss, ko viņš dabūja, bija pārbaudījumi un pazemojums. Viņa rūgtums ir vērsts pret tiem, kas viņam deva šo, tā saukto, „labo vēsti”. Viņa attieksme pēc tam kļūst vēl sliktāka nekā, ja viņš nebūtu dzirdējis vēsti nemaz: ir vēl viens rūgtuma pilns atkritējs.

Prieks un miers ir Svētā Gara augļi, kuri ir katram kristietim, taču ir nepareizi tos lietot, lai vilinātu cilvēkus sekot Jēzum Kristum. Dievs mums nav apsolījis, ka šajā dzīvē mums nebūs problēmu un to, ka šajā dzīvē būs viegli. Mums jāsaprot, ka Jēzus uzlabos dzīvi, bet gan jābrīdina cilvēki, ka viņiem nāksies stāties Dieva priekšā. Jo „cilvēks mirst vienreiz, bet pēc tam ir tiesa.” (Ebrejiem 9:27). Un kad grēcinieks sapratīs, cik briesmīgas sekas ir Dieva likuma pārkāpšanai, tad viņš vienkārši bēgs pie Pestītāja, lai izvairītos no dusmības, kas tuvojas. Un ja mēs esam patiesi un uzticīgi liecinieki, tad to mēs arī sludināsim – ka būs tiesa, ka Dievs „aicina visus cilvēkus visur atgriezties no grēkiem.” (Apustuļu darbi 17:30) „Jo Viņš ir nolīcis dienu, kurā Viņš pasauli taisnīgi tiesās.” (31. pants) Redziet, mēs nerunājam par laimi, bet par taisnīgumu. Nav nozīmes, cik grēcinieks ir laimīgs, cik daudz viņš izpriecājas par „grēka īslaicīgajām baudām” (Ebrejiem 11:25). Bez Kristus taisnīguma tāds cilvēks tiesas dienā ies bojā. „Manta neko nepalīdzēs Tā Kunga tiesas dienā, bet taisnība glābj no nāves.” (Salamana pam. 11:4) Miers un prieks ir pestīšanas pienācīgi augļi, bet nav pienācīgi šos augļus izmantot, lai cilvēkus vilktu uz pestīšanu. Ja mēs tā turpināsim darīt, grēciniekiem būs netīri motīvi bez grēku nožēlas. Vai jūs varat atcerēties, kādēļ otrajam pasažierim sirdī bija prieks un miers? Viņš zināja, ka izpletnis viņu izglābs no drošas

nāves. Man kā ticīgajam ir, Pāvila vārdiem runājot, „prieks un miers ticībā” (Romiešiem 15:13), jo es zinu, ka taisnais Kristus mani izglābt no tiesas, kas tuvojas.

Paturot prātā šo domu, paskatīsimies ciešāk uz gadījumu lidmašīnā. Tur ir jauna stjuarte. Viņa nes uz paplātes karstu kafiju. Šodien viņa strādā pirmo dienu, viņa grib atstāt iespaidu uz pasažieriem, un viņai tas noteikti izdodas. Ejot starp sēdvietām pa eju, viņa paklūp un izlej kafiju mūsu otrā pasažiera klēpī. Kā viņš reaģē? Viņš jūt sāpes. Bet vai viņš novelk no pleciem izpletņi, aizmet to un saka: „Tas stulbais izpletņis”? Nē. Kāpēc lai viņš tā darītu? Viņš neuzvilka izpletņi, lai padarītu savu lidojumu labāku. Viņš to uzvilka, lai tas izglābtu viņu no kritiena. Gadījums ar karsto kafiju vienīgi varētu viņam likt ciešāk turēties pie izpletņa un pat gaidīt lēcieni no lidmašīnas. Ja mēs ar jums esam uzvilkuši Kungu Jēzu Kristu ar pareizo nolūku, lai izbēgtu no tiesas, kas tuvojas, gadījumos, kad mums ir pārbaudījumi vai lidojums kļūst nepatīkams, mēs nesadusmosimies uz Dievu; mēs nezaudēsim prieku un mieru. Kāpēc gan lai tā notiktu? Mēs nenācām pie Jēzus, lai mums būtu laimīgāka dzīve: mēs nācām, lai paglābtos no tiesas, kas tuvojas. Pārbaudījumi īstu ticīgo varētu vienīgi vest tuvāk pie Pestītāja. Bet bēdīgā kārtā ir burtiski pūļiem pārliecinātu kristiešu, kas zaudē prieku un mieru, ja lidojums kļūst nepatīkams. Kāpēc? Jo šie ļaudis ir uz cilvēku centrētā evaņģēlija iznākums. Viņi nāca, bet viņiem nebija grēku nožēlas, bez kuras nevar būt pestīts.

Daudzi cilvēki domā: „Kāpēc nepamēģināt šo kristiešu padarīšanu un nepaskatīties, vai ir tik labi, kā šie kristieši saka: miers, prieks, mīlestība, piepildījums, pastāvīga laime.”. Taču Viņi nenāk, lai tiktu izglābti no Dieva tiesas un soda, kas tuvojas. Jo mēs ar moderno evaņģēliju viņiem neesam par to pateikuši. Cilvēki nākot pie Kristus nav salūzuši grēku nožēlā, jo viņi nezina, kas ir grēks. Romiešiem 7:7 Pāvils saka: „Es nebūtu pazinis grēka, ja nebūtu bijis bauslības.” Kā cilvēks var nožēlot grēkus, ja viņš nezina, kas ir grēks?

Pazīstams evaņģēlists no pagājušā gadsimta, A. Ērls sacīja: „Ilgas pieredzes rezultātā esmu uzzinājis, ka nopietnākajiem bauslības draudiem ir svarīga loma, vedot cilvēkus pie Kristus. Cilvēkiem jāsaprata, ka viņi ir pazuduši, pirms viņi sauks pēc žēlastības, viņi nebēgs no briesmām, pirms viņi tās neredzēs.”.

Redziet, mēs cenšaties glābt cilvēku no noslīkšanas, kad viņš pats netic, ka slīkst. Cilvēki nebēgs no briesmām, kamēr viņi tās neredzēs. Ja kāds pienāktu pie manis un teiktu: „Šīs ir zāles pret Groninzina slimību. Es pārdevu savu māju, lai savāktu līdzekļus, lai nopirktu šīs zāles. Es tev tās dāvinu.” Mana reakcija būtu droši vien apmēram tāda: „Ko? Zāles pret ko? Groninzina slimība? Tu pārdevi savu māju, lai iegādātos šīs zāles? Tu tās man dod par brīvu? Nu, liels paldies tev. Atā...” Es domāju, visticamāk, tā es reaģētu, ja kāds pārdotu savu māju, lai varētu iegādāties zāles pret slimību, par kuru es nekad neesmu dzirdējis, un tagad man tās dāvinātu par brīvu; es domātu, ka tas būtu diezgan dīvaini. Bet, ja jūs pienāktu pie manis un teiktu: „Tev ir Groninzina slimība. Es

skaidri uz tavas miesas varu redzēt desmit simptomus. Pēc divām nedēļām tu būsi miris.” Kad es pārlicinātos par savu slimību (jo simptomi ir tik acīmredzami) un teiktu: „Ko lai es tagad daru?” Tad jūs teiktu: „Neuztraucies. Šīs ir zāles pret Groninzina slimību. Es pārdevu savu māju, lai varētu iegādāties šīs zāles. Es tev tās došu par brīvu.” Es neatraidīšu jūsu upuri; es to pieņemu ar pateicību. Jo es esmu redzējis slimību, un tagad varu pieņemt zāles.

Bēdīgā kārtā mēs esam sludinājuši zāles, pirms esam pārlicinājuši par slimību. Mēs esam sludinājuši žēlastību pirms esam pārlicinājuši cilvēkus par bauslību, ko cilvēki ir pārķāpuši. Bībeliska evaņģelizācija ir vienmēr, bez izņēmumiem – bauslība lepnajiem un žēlastība pazemīgajiem. Mēs nekad neredzam, ka Jēzus sniegtu evaņģēliju, labo vēsti, krustu, Dieva žēlastību lepnam, uzpūtīgam un paštaisnam cilvēkam. Nē, ar bauslību Viņš salauž cieto sirdi un ar evaņģēliju dziedina salauzto sirdi. Dievs stājas pretim lepnajiem, bet pazemīgajiem dod žēlastību (Jēkaba 4:6, 1. Pētera 5:5). „Lepna sirds Tā Kunga acīs ir negantība” (Salamana pam. 16:5). Tikai slimajiem ir nepieciešams ārsts (Marka 2:17), un tikai tie, kuri ir pārlicināti par savu slimību, novērtēs un liks lietā zāles.

Lūkas 18:18, kāds jauns priekšnieks pienāca pie Jēzus. Viņš sacīja: „Kā es varu dabūt mūžīgo dzīvību?” Es domāju par to, kā ikviens no mums reaģētu, ja kāds pie mums pienāktu un teiktu: „Kā man dabūt mūžīgo dzīvību?” Mēs teiktu: „Ātri noskaiti šo lūgšanu, pirms tu pārdomā.” Bet ko darīja Jēzus, kad Viņa priekšā stāvēja cilvēks, kurš, iespējams, nožēlos grēkus? Viņš tam norādīja uz bauslību. Viņš tam deva piecus horizontālus baušļus, kā tam attiekties pret saviem līdzcivēkiem. Un kad viņš teica: „To visu es esmu turējis no mazotnes,” Jēzus teica: „Vienas lietas tev vēl trūkst.” Un Viņš izmantoja pirmā baušļa būtību: „Es esmu Tas Kungs, tavs Dievs... tev nebūs citus dievus turēt Manā priekšā.” (2. Mozus 20:2-3) Viņš norādīja šim cilvēkam, ka nauda bija viņa dievs, bet „jūs nevarat kalpot Dievam un mantai” (Mateja 6:24). Bauslība – lepnajiem.

Bet žēlastība tiek dota pazemīgajiem, kā redzam gadījumā ar Nikodēmu (Jāņa 3). Nikodēms bija jūdu valdības vīrs. Viņš bija skolotājs Izraēlā. Tāpēc viņš labi pārzināja Dieva bauslību. Viņš bija sirdī pazemīgs, jo viņš nāca pie Jēzus un apstiprināja Dieva Dēla dievišķumu. Viņš Jēzum sacīja, „Mēs zinām, ka Tu esi Mācītājs, no Dieva nācis. Jo neviens nevar tādās zīmes darīt, kā Tu dari, ja Dievs nav ar to.” Šim godīgajam patiesības meklētājam ar pazemību sirdī, kas pazina grēku no bauslības, Jēzus deva labo vēsti, ka soda nauda ir samaksāta un to, ka „Dievs tik ļoti pasauli mīlēja, ka deva Savu vienpiedzimušo Dēlu”. Un Nikodēmam tās nebija muļķības, bet „Dieva spēks pestīšanai”.

1. Timotejam 1:8 ir teikts, „Bet mēs zinām, ka bauslība ir laba, ja lieto to pareizi. Bauslība nav dota taisnam, bet grēciniekiem.” Ja tu vēlies, lai cilvēks nāktu pie Kristus,

dod viņam bauslību, atņem tiem viņu paštaisnumu un pieved viņus pie asinīm traipītā krusta.

Cilvēki bieži saka, nevajag tiesāt grēciniekus, taču Dieva Vārds saka, ka Viņi jau ir tiesāti. Jāņa 3:18: „Kas netic, ir jau spriedumu dabūjis, jo nav ticējis Dieva vienpiedzimušā Dēla vārdam.” Bauslība vienkārši parāda cilvēkam viņa patieso stāvokli. Dāmas, jūs, iespējams, saskatīsiet ko pazīstamu. No galda dzīvojamā istabā vajag noslaucīt putekļus. Jūs tos noslaukāt, visi putekļi ir prom. Tad jūs atvelkat aizkarus un ielaižat iekšā agro rīta gaismu. Ko jūs redzat uz galda? Putekļus. Ko jūs redzat gaisā? Putekļus. Vai gaisma radīja putekļus? Nē, tikai gaismā tos var labāk redzēt. Kad mēs papūlamies atvilkt aizkarus un ļaujam, ka Dieva bauslības gaisma spīd uz grēcinieka sirdi, tad viņš vienkārši redz, kāds ir patiesībā. „Bauslis ir gaismeklis, un likums ir gaisma” (Salamana pamācības 6:23). Tādēļ Pāvils sacīja: „Jo bauslība dod grēka atziņu.” (Romiešiem 3:20) Tādēļ viņš teica: „Lai grēks, darbojoties bauslim, kļūtu pārpārim grēcīgs.” (Romiešiem 7:13) Citiem vārdiem sakot, bauslība parāda cilvēka grēku patiesā gaismā.

Tagad es padalīšos, kā es personiski liecinu cilvēkiem, izvedot cauri dažiem no 10 baušļiem. Man patīk Evaņģēlija bukletiņi, ar tiem parasti ir viegli uzsākt sarunu, iedodot kādam bukletu un pavaicājot cilvēkiem, “Kā Tu domā, kas notiek pēc nāves?”, “Vai uzskati, ka esi labs cilvēks?”, “Vai domā, ka nokļūsi debesīs?” utt.

Es saku: „Kā tu domā, vai tu esi ievērojis desmit baušļus?”

Viņš saka: „Nu, jā... Es cenšos.”

Es saku: „Mēs varam to pārbaudīt..Vai esi kādreiz melojis?”

Viņš saka: „Jā, kurš gan nav..”

Es saku: „Kā sauc cilvēku, kurš melo?”

Viņš saka: „Melis.”

Es saku: „Vai esi kādreiz savā dzīvē kaut ko nozadzis? Vienalga cik lielu vai mazu, vai cik sen atpakaļ?”

Viņš saka: „Nu, varbūt bērnībā kaut ko...”

Es saku: „Vai esi kādreiz tukši piesaucis Dieva vārdu?”

Viņš saka: „Jā, visu laiku.”

Es saku: “To sauc par zaimošanu, Dievs ir teicis, ka viņš neatstāst nevienu nesodītu, kurš zaimo viņa Vārdu. Lūk, kā tu pats esi atzinies, ka esi melis, zaglis un Dieva zaimotājs. Ja Dievs tevi tiesātu pēc 10 baušļiem, kurus tu atzinies, ka esi pārkāpis, Dievs tevi redzētu kā likuma pārkāpēju, un tāpēc, ka Dievs ir labs un taisnīgs, viņam ir jāsoda visi grēcinieki. Un sods par grēku ir mūžīga Elle. Bet Dievs ir arī bagāts žēlastībā un ir devis veidu kā izbēgt no Dieva soda. Dievs tik ļoti pasauli mīlēja, ka deva savu vienpiedzimušo Dēlu – Jēzu Kristu, kurš nomira pie krusta par mūsu gēkiem. Jēzus ne reizi negrēkoja un bīvprātīgi nomira pie krusta mūsu dēļ. Jēzus samaksāja sodu mūsu vietā. Un pēc trīs dienām augšāmcēlās. Tas, ko Dievs prasa no Tevis ir lai tu aizgrieztos no saviem gēkiem un ar ticību uzticētos Jēzum Kristum kā savam Kungam un Glābējam. Jēzus teica, “Es esmu ceļš, patiesība un dzīvība, neviens nenāk pie Tēva kā tikai caur mani”.

Nepārprotiet, šis protams nav vienīgais veids kā kādam pastāstīt Evaņģēliju, bet tikai piemērs kā man to patīk darīt. Ir dažādi cilvēki un dažādi apstākļi, tāpēc mums ir jāļauj Svētajam Garam mūs vadīt, kad runājam ar katru cilvēku.

Viena brīnišķīga lieta par Dieva likumu ir tā, ka Dievs ir ierkstījis to mūsu sirdīs. Romiešiem 2:15: “ar to viņi pierāda, ka bauslība ierakstīta viņu sirdīs. To pašu apliecina viņu sirdsapziņa...”. Sirdsapziņa ir tas, ko tava sirds apzinas. Kad cilvēks melo, iekāro, pārkāpj laulību, zaimo un ir netikls, viņš to dara zinādams, ka tas ir nepareizi. Dievs ir devis gaismu ikvienam cilvēkam. Svētais Gars tiem norāda uz viņu grēku, taisnību un tiesas dienu (Jāņa 16:8). Grēks, kas ir bauslības (likuma) pārkāpums (1. Jāņa 3:4); taisnums, kas ir no bauslības (Romiešiem 10:5, Filipiešiem 3:9); tiesa, kas ir pēc bauslības. Viņa sirdsapziņa viņu apsūdz – bauslība, kas ierakstīta viņa sirdī (Romiešiem 2:15) – un bauslība viņu notiesā.

Bieži cilvēki uzskata, ka tomēr nokļūs debesīs, jo Dievs viņiem piedos, jeb pievērs acis viņu grēkiem. Bet pamēģini to tiesas zālē. Tev ir tiesa par izvarošanu, slepkavību, narkotiku tirdzniecību – ļoti nopietni noziegumi. Tiesnesis saka: „Tu esi vainīgs. Te ir visi pierādījumi. Vai tev vēl ir kas sakāms, pirms es pasludinu spriedumu?” Un tu saki: „Jā, tiesnesi. Es gribētu teikt, ka ticu, ka tu esi labs cilvēks un neņemsi vērā manus noziegumus.” Tiesnesis droši vien teiks: „Par vienu lietu tev ir taisnība. Es esmu labs cilvēks, un tāpēc, ka esmu labs, es raudzīšu, lai notiek pēc taisnības. Tāpēc, ka esmu labs, es raudzīšu, lai tu saņem sodu.”. Tā lieta, kuru grēcinieki uzskata, ka viņus izglābs tiesas dienā, proti, Dieva labsirdība, būs tieši tā, kas viņus iznīcinās. Tādēļ, ka Dievs ir labs, Viņam gluži dabiski jāsoda slepkavas, izvarotāji, zagļi, meļi, netikļi un zaimotāji. Dievs sodīs ikvienu grēku. Zinot visu šo, viņš tagad spēj saprast. Tagad viņš ir sapratis, ka viņa grēks ir, pirmkārt, vertikāls, ka viņš ir „grēkojis pret debesīm” (Lūkas 15:21). Viņš zina, ka ir pārkāpis Dieva likumu, ka ir sadusmojis Dievu un Dieva dusmas ir pār viņu (Jāņa 3:36). Viņš tagad redz, ka tiek „svērts svaru kausā” pēc mūžīgās taisnības un

„atrasts par vieglu” (Daniēla 5:27). Viņš tagad saprot upura nepieciešamību. „Kristus ir mūs atpircis no bauslības lāsta, mūsu labā kļūdam par lāstu” (Galatiešiem 3:13). „Bet Dievs Savu mīlestību uz mums pierāda ar to, ka Kristus par mums miris, kad vēl bijām grēcinieki.” (Romiešiem 5:8). Mēs pārkāpām likumu, bet Viņš samaksāja mūsu sodu. Tik vienkārši. Ja cilvēks nožēlo un aizgriežas no saviem grēkiem un tic Jēzum, Dievs tiem atļaidīs viņu grēkus. „Kristus ir mūs atpircis no bauslības lāsta, mūsu labā kļūdam par lāstu.” Tādēļ aplieciniet atgriešanos pie Dieva un ticību mūsu Kungam Jēzum Kristum. (Apustuļu darbi 20:21).

Džons Viklifs sacīja: „Augstākā kalpošana, ko cilvēks var sasniegt uz zemes, ir sludināt Dieva bauslību.” Jo tas vedīs grēciniekus pie Pestītāja mūžīgai dzīvībai.”

Mārtiņš Luters teica: „Pirmais evaņģēlija sludinātāja pienākums ir pasludināt Dieva bauslību un parādīt grēka dabu. Sātans, visu nesaskaņu dievs, māca, ka cilvēkus nav jābiedē ar bauslību, bet maigi jāpārliecina, sludinot par Kristus žēlastību.”, kas gluži labi izdara kopsavilkumu mūsu evaņģelizācijai. Džons Veslijs rakstīja jaunam draugam evaņģēlistam: „Sludini 90 procentus bauslību un 10 procentus žēlastību.” Vai nevajadzētu 50 pret 50?” Padomājiet šādā veidā: es esmu ārsts, jūs esat pacients. Jums ir neārstējama slimība. Man ir zāles, bet ir absolūti nepieciešami, ka jūs pilnīgi uzticaties un paļaujaties uz šīm zālēm; ja jūsu attieksme nav par visiem 100 procentiem, tās nepalīdzēs. Kā es rīkošos? Droši vien apmēram tā.

„Lūdzu, ienāciet. Apsēdieties. Man jums ir ļoti nopietni jaunumi: jums ir neārstējama slimība.” Redzu, kā jūs sākat drebēt. Pie sevis nodomāju: „Labi. Viņš sāk saskatīt situācijas nopietnību.” Es izņemu analīžu rezultātus, rentgenuzņēmumus. Es jums parādu, kā jūsu ķermenī izplatās inde. Desmit pilnas minūtes es runāju ar jums par drausmīgo slimību. Kā tad jūs domājat, cik ilgi man būs jārunā par zālēm? Nepavisam ne ilgi. Desmit minūtes vēlāk, es saku: „Starp citu, šeit ir zāles.” Jūs tās pieņemt nekavējoties. Jūsu zināšanas par slimību un tās šausmīgajām sekām ir likušas jums kārot pēc zālēm.

Jēzus sacīja: „Svētīti tie, kas alkst un slāpst pēc taisnības.” Cik daudz nekristiešu jūs pazīstat, kas alkst un slāpst pēc taisnības? Bībelē ir teikts: „Nav neviena, kas saprot, neviena, kas meklē Dievu.” (Romiešiem 3:11). Ir teikts, ka cilvēki mīl tumsu, ienīst gaimu, un viņi nenāks pie gaismas, lai viņu darbi netiktu atklāti. (Jāņa 3:19-20). Viņi dara ļaunumu tā, kā tie dzertu ūdeni (Ījaba 15:16). Psalmi 51:6, “Vienīgi Tevis priekšā es esmu grēkojis un darījis to, kas ļauns Tavās acīs, lai Tu paliec taisns Savos spriedumos un nevainojams Savā tiesneša darbā. Bet naktī es sastapos ar Dieva bauslības garīgo raksturu un sapratu, ka Dievam patīk patiesība, kas apslēpta sirds dziļumos”, jo Viņš redz manas domas un uzskata iekāri par laulības pārkāpumu, naidu par slepkavību, un es teicu: „Es redzu, ka esmu lemts bojāejai. Kas man jādara, lai tiktu attaisnots?” Es sāku slāpt pēc taisnības. Bauslība uzkaisīja piparus uz manas mēles. Tā man bija skolotājs,

kas aizveda pie Kristus.

Čārlzs Spērdžens sacīja: „Viņi nekad nepieņems žēlastību, ja nedrebēs taisnīgās un svētās bauslības priekšā.”

Atceramies, ka bauslība ir laba, ja to lieto pareizi. Lietosim Dieva bauslību, lai parādītu cilvēkiem, ka viņi patiesi ir grēcinieki, ka viņi nav labi cilvēki un ka viņiem ir vajadzīga glābšana. Cenšoties ievērot Dieva baušļus neviens netiks izglābts, jo tie ir kā spogulis, kurš mums parāda kādi mēs patiesībā esam. Tie parāda mums, ka mēs neesam ievērojuši Dieva nosacījumus un pagriež mūs Kristus virzienā. Taču, tas nenozīmē, ka nākot pie Kristus mēs varam turpināt grēkā. Romiešiem 6 ir teikts, “Ko lai nu sakām? Vai paliksim grēkā, lai vairojas žēlastība? Nekādā ziņā ne! Kā lai mēs, kas grēkam esam miruši, vēl dzīvojam tajā?”. Tāpēc svarīgi ir uzsvērt divas lietas, kad sludinam Evaņģēliju. Cilvēkiem ir, pirmais, jāaizgriežas no saviem grēkiem un, otrs, jāliek sava uzticība uz Jēzu Kristu kā savu vienīgo Kungu un Glābēju. Mēs esam glābti ticībā, ne ar labiem darbiem, lai neviens nelielītos, tā ir Dieva dāvana. (Efeziešiem 2:8).

Ejam zvejot!